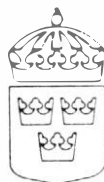

Motion till riksdagen

1989/90:N1

av Lars Norberg m. fl. (mp)

med anledning av prop. 1989/90:27 om AP-fondens placeringsbestämmelser

Mot.
1989/90
N1

Propositionen

Regeringens förslag är att första-tredje fondstyrelserna i allmänna pensionsfonden skall få placera högst 10 % av det förvaltade fondkapitalet i obligationer och andra för den allmänna rörelsen avsedda skuldförbindelser som är utställda i utländsk valuta.

Konsekvenser

Placering i utländsk valuta innebär med naturnödvändighet ett ökat risktagande eftersom medlen skall användas för att säkerställa pensioner i svensk valuta. Samtidigt kan naturligtvis sägas att det också innebär motsvarande vinstchanser. Utfallet beror givetvis på hur den utländska valutan utvecklas i förhållande till den svenska. I beaktande av att man endast vill placera högst 10 % i utländsk valuta borde risktagandet kunna begränsas om man väljer lämpliga valutor och bedriver en försiktig placeringspolitik.

En annan än mer tveksam konsekvens är att skattemedel, som är att betrakta som svenskt sparande, placeras utomlands och sålunda undandras den svenska kapitalmarknaden. Det svenska sparandets låga nivå motiverar knappast att svenskt sparkapital placeras utomlands, i all synnerhet som utländskt sparkapital i ringa utsträckning söker sig till Sverige.

Miljöpartiets ställningstagande

Miljöpartiet motsatte sig den liberalisering av kapitalrörelser som riksdagen beslöt den 25 maj 1989 genom att avskaffa valutaregleringen. Erfarenheten visar att det internationella lätttröfliga kapitalet tenderar att koncentrera sig till områden där snabba vinster är att hämta, ofta genom en ansvarslös miljö-, arbetsmiljö- och regionalpolitik. Kapitalets lätttröflighet leder dessutom till kapitalkoncentration med åtföljande maktkoncentration som även för de enskilda staterna är svar att kontrollera. Maktkoncentrationen leder också till en storskalig tillverkning i stora enheter och en struktur som både är energislösande och miljö- och människofientlig.

Fran alla dessa problem har riksdagsmajoriteten bortsett i sin iver att underlätta EÖG-harmoniseringen. Det förslag som nu föreligger är ytterligare ett litet steg på regeringens väg att öppna dörrarna för det internationella kapitalets inflytande. Miljöpartiet avvisar därför propositionens förslag.

Miljöpartiets alternativ

Mot. 1988/89

N1

Miljöpartiet har sedan länge föreslagit inrättandet av så kallade närfonder i varje kommun, där grundkapitalet skulle tas från löntagarfonderna som på detta sätt skulle avskaffas genom en betydande decentraliseringsreform. Närfonder skulle kunna bli en vitamininjektion till det lokala, decentraliserade näringslivet som präglas av måttlig skala. AP-fonderna har hittills placerat sina medel i storskalig verksamhet i form av börsnoterade företag och i form av obligationslån till exempelvis kärnkraftverk. Det skulle vara på sin plats att en del av pensionsfonderna i stället investerades i decentraliserad, småskalig och miljövänlig verksamhet. Miljöpartiet föreslår därför att regeringen återkommer med förslag innebärande att de 10 % som nu föreslås placeras i utländsk valuta i stället skall placeras i decentraliserad, miljövänlig verksamhet i måttlig skala. På sikt bör dessa medel kunna ingå i de av miljöpartiet föreslagna närfonderna.

Hemställan

Med hänvisning till vad i motionen anförts hemställs

1. att riksdagen avslår regeringens förslag i proposition 1989/90:27 om AP-fondernas placeringsbestämmelser,
2. att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad i motionen anförts om behovet av att AP-fondernas medel i viss utsträckning placeras i mindre företag i decentraliserande syfte och på sikt i så kallade närfonder.

Stockholm den 8 november 1989

Lars Norberg (mp)

Clas Roxberg (mp)

Carl Frick (mp)

Inger Schörling (mp)

Kent Lundgren (mp)

Krister Skånberg (mp)